

hvad der angik det Ydre, var det mest Nødvendige for et Folk! Jeg er aldeles uenig deri med det ærede Medlem; jeg siger, at den indre Udvikling er det Vigtigste, om det endog saa kan være nødvendigt at se hen til de ydre Forhold. Jeg ønsker f. Ex. ogsaa vore Soldater og Officerer Naadte godt op; det er ogsaa en Betingelse for, at de kunne være, hvad de skulle være; men det Vigtigste er dog, om der i Manden stikker en Soldat, der duer noget, thi det kan jo ikke nytte at sende en Straamand ud. Og som det gaar med de Enkelte, gaar det med hele Folket; det kommer an paa, om der er Kraft og Energi og Aand og Intelligentis i Folket, det Andet er Nummer to, og om det ogsaa maa med, gaar det dog ikke an at gjøre Nr. 1 til Nr. 2 og Nr. 2 til Nr. 1; thi det er at stille Sagen paa Hovedet. (Lh. Nielsen: Det var en Officer, som sagde nede i Præst, at man skulde tage Pengene provisorisk!) Den Herre Officer er vistnok selv provisorisk; jeg tænker forøvrigt ikke, at han har staaet ved sine Udtalelser længere, end fra Søns fløi op, til Søns fløi ned; saasnart han kommer overfor en alvorlig Debat, vil han snart gaa sin Vej. Men naar han taler overfor Folk, som ikke ere kyndige paa de Dele, kan det godt være, de have havt nogen Respekt for den militære Frakke; i den Henseende har det Ydre nemlig stor Betydning. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem, at jo vantundigere Folk man staar overfor, desmere har det Ydre at betyde. Nu staa vi med Hensyn til Beføstningerne ved Hærloven der, hvor vi vare ifjor, da vi kom ud af Fællesudvalget. De, der gennemførte Hærloven, sagde: Dette er Summen, saa omtrent, paa det Allernærmeste, maaske i det Høieste paa en Snes tusinde Kroner ner. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds gjorde meget kraftige Indvendinger derimod. (Afbrydelse af S. Jørgensen.) Nei, det ærede Medlem tog ikke feil, og jeg siger: desværre, thi jeg er selv indviklet i det; jeg var jo med paa de Herrens Side, og jeg maa tage Følgerne deraf. Men hvad gjorde jeg dengang? Da det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds hævdede saa stærkt: den Sum passer ikke, talte og stemte jeg for, at vi ikke dengang skulde staa Noget endelig fast, men nedsætte et Udvalg her af Thinget for at gaa Regningen igennem (Afbrydelse.) Ja, det er rigtigt, men det ærede Medlem stemte derimod. (Singerlev: Nei, jeg stemte for det!) Naa, ja, ja, men den Side, der er Fader til Hærloven, stemte mod Forslaget. Sa, jeg var jo ganske vist ogsaa selv imellem Fædrene, men jeg vilde have det ind i et Udvalg; den Forstjel var der dog. Jeg sagde dengang: Saae vi ikke bestemt eller dog nogenlunde nøgagtig at vide, hvad det koster, kommer det igjen paa Krigsministeriets Budget til næste Aar. Det sagde jeg, og det er nu stet; det er kommet op igjen Altsammen. Jeg tillod mig at spørge den høitærede Minister under For-

handlingerne, om han turde bestemt indestaa for denne Sums Rigtighed, men det gav han stet intet Svar paa (Vojfen: Den har jo viist sig at være rigtigt!). Ja, ogsaa jeg maa jo forsvare dette, thi jeg var jo selv med, men jeg kan ikke sige Andet, end at vi ere komne kjønt op, deri har det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds desværre faaet Ret. (Modsigelse af S. Jørgensen.) Jeg siger desværre, thi jeg var jo selv med. Sa, gid det var saa, at han ikke havde Ret, men jeg er dog bange for, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har Ret. Jeg er bange for, at naar han kommer ud paa Valgtribunerne med det ærede Medlem, gaar det galt, men gid det bare kunde holde! Jeg finder virkelig, at Stillingen bliver noget betænkelig. Jeg har nu læst det baade fra den ene og den anden Side ligesom det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Dette ærede Medlem var jo ogsaa ved at gaa begge Venstregrupperne igennem fra de forskjellige Sider, men jeg kunde ikke ganske følge ham, skjøndt jeg hørte ham med Interesse, for jeg syntes han gav begge Sider Ret i deres Opfattelse, saa han gjerne kunde have endt med Holbergs Ord i den politiske Randestøber: „Gaa hen og forlig Eder i Stabhalfe!“ — De enkelte Poster skal jeg ikke udtale mig om, da der er flere, der ere mere kyndige deri end jeg, som have udtalt sig derom; men jeg skal kun sige, at paa adskillige Punkter maa jeg ogsaa ifølge min Stilling fra ifjor stemme for Nedsættelserne, skjøndt der staa jo igjen det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og siger baade til mig og Andre, der stemte for Hærloven: Det er ikke loyalt af Eder; nu da i engang have bevilget det, saa værsgo, saa er det Eders Pligt at følge Krigsministeren. Jeg er bange for, at han har en Del Ret deri ogsaa; og vi ville nok faae Svien at søle. Utsaa, jeg staaer noget vakkelvorn, og da jeg ikke selv er befæstet og kun kan gjøre Andre ubefæstet, skal jeg ikke udtale mig om de enkelte Poster, thi jeg søger, at jeg i Grunden ikke har Noget at sige om dem.

N. P. Jensen: Jeg har allerede idag haft Leilighed til at imødegaa en Udtalelse af min ærede Gjenbo (Zahle) med Hensyn til Officerernes Ubekjendtskab i 1864 med det riflède Skjts, og jeg bad nu om Ordet for at berigtige en Udtalelse, der blev fremsat af den ærede sidste Taler (Lang). Det hører jo til Skit og Brug, at man ved enhver Leilighed skal fremsætte Angreb paa de Sagkyndige med Henviisning til, hvad der stete i 1864, idet man siger, at de da feilede ved deres Anlæg af Beføstninger; det var dem, der da vare Skyld i det Hele, og derfor kunne de heller ikke nu her staa til Troende. Det ærede Medlem henviiste særlig til Dannevirkestillingen. Hvad der er stet ved Forhandlingerne her og i Rigsraadet dengang, har for